

Kázanie brata Franka **sobota, 1. 11. 2014 19:30**

„Počujte ma, vy, ktorí sa ženiete za spravodlivosťou, ktorí hľadáte Pána, hľadte na skalú, z ktorej ste vyľatí, a do dutiny jamy, z ktorej ste vykopaní! Hľadte na Abraháma, svojho otca, a na Sáru, ktorá vás porodila, že som ho povolal jedného a požehnal a rozmnožil som ho. Lebo Pán poteší Sion, poteší všetky jeho rúmy a učiní jeho pustinu ako Eden a jeho púšť ako záhradu Pánovu; veselosť a radosť sa bude nachádzať v ňom, chvála a hlas spevu. Pozorujte na Mňa, Môj ľude, a vy, Môj národe, pozorujte na Mňa ušami, lebo vyučujúci zákon vyjde odo Mňa, a Svoj súd vystavím za svetlo národom.“ [Izaiáš 51:1–4]

Jemu len ver, Jemu len ver, všetky veci sú možné, Jemu len ver...

Ježiš je tu, Ježiš je tu, všetky veci sú možné, pretože Ježiš je tu...

Na to hovoríme všetci Amen. A ak je On prítomný, tak hriešnici obdržia odpustenie, chorí sú uzdravení a posadnutí sú oslobodení. Všade, kde Pán bol, sa niečo dialo na tých a s tými, ktorí uverili.

Bratia a sestry, som jednoducho premožený tým, čo Boh koná, áno, čo učinil a aj teraz koná.

Chcel by som podať len veľmi krátku správu o poslednej ceste do Indie. Jednoducho pramocné – to si nikto nedokáže predstaviť. V anglickom jazyku je zvestovanie jednoducho mocnejšie a nemusíme pri ňom brať ohľad na 12 prekladateľov. Môžeme jednoducho s ohnivým duchom kázať Slovo. Prežil som, ako po „Amen“ prišli stovky ľudí dopredu a nechali za seba modliť. Bolo to skutočne milostivé navštívenie nášho Boha v celej krajine.

Zvestovali sme Slovo v ôsmich veľkých zhromaždeniach od najvzdialenejšieho severu až po najkrajnejší juh a jednoducho vždy nanovo prežili milosť Božiu.

Ako pasažieri máme teraz vždy k dispozícii informácie o dĺžke letov. Jeden let bol 120 minút tam a 120 naspäť, druhý trval presne 2 hodiny, ďalší hodinu a 15 minút, ďalší opäť 2 hodiny a celkovo len v rámci Indie 7 hodín a 25 minút v lietadle od mesta k mestu a k tomu ešte niekoľko stoviek kilometrov taxíkom. Kto bol raz v Indii, ten dobre vie, čo znamená cestovať taxíkom. Úzke cesty, mnoho áut, mnoho motoriek a všetkého možného, čo je na ceste. A nič nového: v Indii po cestách chodí aj dobytok, a to pekne zoradený na pravej strane. Ako som už povedal v Zürichu, bola jedna výnimka, a to vôl, ktorý sa postavil do cesty a všetky

autá ho museli obchádzať. Myslel som si sám pre seba, aké krásne by bolo, ak by sme mali povahu baránka, žeby sme nikomu nestáli v ceste, ale boli radšej ukazovateľmi cesty a vedeli, ako sa máme správať.

Stretol som opäť môjho starého priateľa, brata Convey, ktorý počul brata Branhama pred 60 rokmi ako 17-ročný a spieval v spevokole anglikánskej cirkvi a zhromaždenia brata Branhama v roku 1954 prežil z najtesnejšej blízkosti.

Keď som bol v roku 1964 v Indii po prvýkrát, tak som tohto muža stretol a vždy znova sme sa v zhromaždeniach videli a Boh jeho a iných bratov jednoducho požehnal a mohol mocným spôsobom použiť.

V zhrnutí môžem povedať: Boh daroval milosť k 25. ceste do Indie a po celej krajine sú stovky ľudí, ktorí veria, čo a ako Písmo vraví, a ktorí prijali službu brata Branhama.

Dovoľte mi zmieniť, čo sa stalo v októbri 1976. Všetci to viete z obežníkov. Práve som si vyzdvihol lístok z cestovnej kancelárie a vrátil som sa na Lechstrasse 7, asi 800 m odtiaľto, je to prvá ulica za nákupným centrom Real. Zrovna som sa posadil a počul som tak, ako vy počujete môj hlas, a to vždy sprava zhora: „Môj služobník, odriekni cestu do Indie!“ Tak ako počujete vy moje slová. Som vo svojej podstate človek, ktorý drží dané slovo. Vyšiel som von, posadil som sa do auta, šiel do lesa a chodil sem a tam a povedal: „Pane, nie je to predsa len možné? Zhromaždenia sú dohodnuté atď.“ Vrátil som sa späť a mohlo byť asi štvrt' na dvanásť. Posadil som sa opäť za stôl a tak ako vy počujete môj hlas, ešte mocnejšie: „Môj služobník, odriekni cestu do Indie!“ A potom som prirodzene vedel, čo musím konať. Poslal som telegramy, že nemôžem prísť a že list nasleduje.

A potom sa to stalo – let, ktorým som mal letieť z Bombaja do Madrasu, po štarte explodoval a všetkých 96 pasažierov zahynulo v plameňoch a viac ich nebolo. Potom prišiel telefonát z Bonnu – vtedy vláda sídlila v Bonne, a do misijného centra zavolali: „Váš misionár je medzi pasažiermi, ktorí zahynuli v plameňoch“ – a ja som bol pritom v kancelárii a zavolali ma k telefónu.

Takže Boh je verný! Boh je verný! On môže dať v poslednom okamihu pokyny a varovať. On je naveky verný Boh.

Všetkých sme privítali a aj ja by som chcel vyjadriť: Milovaní bratia, obzvlášť všetci bratia, ktorí slúžite Slovom, ak vás aj nenazveme menom – brat John z Bukurešti, brat Daniel z Temešváru, naši bratia

z Paríža a Bruselu a Konga – ste zo srdca vítaní. Boh vás požehnal a postavil ku požehnanu.

Dnes sa tým, čo sa deje v politike a vo svete, nebudeme dlho zaoberať, ale na všetkom skutočne vidíme, že čas ďaleko pokročil.

Mám tu správy z internetu: „Koniec konfliktu a trvalý mier a bezpečnosť pre Izrael a Palestínčanov.“ Skutočne sa jedná už len o pokoj a bezpečnosť.

„Dialóg pápeža medzi židmi a kresťanmi.“ Ide skutočne už len o jedno, a to o pokoj a bezpečnosť a skutočne všetko závisí od toho, čo sa teraz deje.

A to najhoršie prirodzene prichádza skutočne z Ríma: „Pápež bozkáva osem údajných kostí Petra.“ Áno, to vraj činí.

Teraz však prichádza niečo úplne iné. Posledné vyhlásenie v časopise Idea Spektrum: „Spoločný krst a viera v trojjediného Boha sú dôležitejšie ako teologické rozdiely.“ Potom je jednoducho povedané: Nejednať viac pod konfesiami, ale prezentovať jednotu. A za tým príde kladivo a o tom musíme stručne hovoriť. Taktiež jedna z posledných správ z Vatikánu: „Obrat v katolíckej cirkvi – Vatikán sa otvára pre gejov a lesby“.

Potom stojí napísané: „Homosexuáli môžu svojimi vlastnosťami a darmi obohatiť kresťanské spoločenstvo.“ Áno. K tomu necháme prehovoriť Božie Slovo.

Boh má poriadok stvorenia, Boh má spasný poriadok a je jednoducho veľmi dôležité, bratia a sestry, aby sme nielen hovorili o vyvolaní von a príprave, ale skutočne mali osobné spasné prežitie, že skrze pokánie a obrátenie svoje životy posvätime Pánovi, že sme oslobodení od väzieb a že skutočne môžeme svoje životy posvätiť Pánovi.

Ako mi predtým povedal brat Taty: stanica CNN, tá najrozšírenejšia televízna stanica na zemi, oznámila, že 10 000 cirkví v USA – baptisti, metodisti a všetci, ktokoľvek sú – súhlasia s tým, že homosexuáli môžu spolu žiť a dostať požehnanie. Koho požehnanie? **Len skrze Božie požehnanie je všetko požehnané. Boh môže požehnať len to, čo je v Jeho vôli – nič iné nemôže vôbec požehnať.**

V 2. Korinťanom 7 máme výzvu, čo máme ako veriaci konať. Nech si všetci ľudia, všetky organizované cirkvi, všetky náboženstvá robia, čo chcú, pre Cirkev živého Boha platí len Božie Slovo. „*Keby vám povedal čokoľvek, urobte!*“ [Ján 2:5]

V 2. Korinťanom 7 od verša 1 stojí:

„Keď tedy máme tieto zaslúbenia, milovaní, očistíme sa od každého poškvrnenia tela i ducha dovršujúc tak svätosť v bázni Božej.“

Oboje – v oboch úsekoch – v tele, v duchu, v pozemskom i duchovnom živote, všetko musíme usporiadať podľa Božieho Slova.

Toto Slovo stojí priamo po kapitole 6, v ktorej máme od verša 14 pokyn, ktorý nám dal Pán na cestu: *„Neľahajte cudzieho jarma s neveriacimi.“* Nech si neveriaci robia, čo chcú – pri poslednom súde prijmú svoj rozsudok. My sme oddelení ako Boží ľud a sme v Božom kráľovstve. Ďalej vo verši 14 stojí:

„Lebo čo má spoločného spravodlivosť s nepravosťou? Alebo aké je obecenstvo svetla s temnosťou?“

Pokračuje to ďalej:

„A aký súhlas Krista s Beliálom?“ Vôbec žiadny!

„Alebo aký má podiel veriaci s neveriacim?“ [podľa nem. prekladu] Nie je tam žiadne spojenie, obecenstvo nemôže nastať.

Potom od verša 16:

„A aká je zhoda medzi chrámom Božím a medzi modlami? Lebo veď vy ste chrámom živého Boha, ako povedal Bôh: Budem bývať v nich a prechádzať sa, a budem ich Bohom, a oni mi budú ľuďom.“

A teraz prichádza výzva: **„Preto...“** – pretože nemáme nič s temnotou – *„Preto vyjdite spomedzi nich a oddelte sa, prikazuje Pán...“* Nie je to predsa nejaké nábožné prianie, je to Pánov príkaz vyjsť von zo všetkého, čo nesúhlasí s Bohom a Božím Slovom. *„...a nedotýkajte sa nečistého, a ja vás prijmem a budem vám za Otca, a vy mi budete za synov a za dcéry, hovorí Pán, všemohúci.“*

Otázka: Kto počúva na takéto Slovo? Žiadny človek, v žiadnej cirkvi, nikto nepočúva na takéto Slovo, všetci si určili vlastné učenia, a tak to zostáva. Ale pre nás, ako Cirkev živého Boha platí Slovo Božie, a tak, ako existuje Boží poriadok stvorenia, tak je pre nás darovaný Boží spásny poriadok, do ktorého sa nielen smieme, ale musíme z milosti začleniť.

V Starom zákone máme vzor. Keď napríklad čítame v ev. Lukáša 17, že to bude ako v dňoch Sodomy a Gomory, tak sa musíme jednoducho vrátiť späť k 1. Mojžišovej 19 a vidieť, ako to vtedy bolo. Ak to malo byť teraz, pred návratom Pána, tak ako to bolo vtedy, tak sa musíme vrátiť späť a sledovať, čo vtedy bolo a čo Boh vtedy učinil.

Vy všetci viete, že v 1. Mojžišovej 18 Boh s dvomi anjelmi navštívil Abraháma, posadil sa pod stromom, nechal si umyť nohy, s Abrahámom jedol pokrm a potom dokonca povedal: „*Či budem tajiť pred Abrahámom, čo učiním...?*“ [v. 16]

Abrahám bol prorok a Boh mu zjavil, čo sa stane. To je kapitola 18, ale potom v kapitole 19 šli obaja anjeli do Sodomy, večer tam prišli a čo sa stalo? Mesto sa zhromaždilo a homosexuáli vyžadovali, aby Lót týchto mužov vydal. 1. Mojžišova 19:5: „*A volali na Lóta a vraveli mu: Kde sú tí mužovia, ktorí prišli k tebe tejto noci? Vyveď ich k nám, aby sme ich poznali!*“

Áno, vtedy to tak už bolo, ale Boh dal vo Svojom Slove predpisy, a to už v Starom zákone v súvislosti s posvätením. Čítajme k tomu len niekoľko miest z 3. Mojžišovej 19. Tu je nám vo verši 2 oznámené: „*Hovor celej obci synov Izraelových a povieš im: Svätí budete, lebo Ja som svätý, Pán, váš Bôh.*“

A potom je povedané, čo k tomuto posväteniu patrí – 3. Mojžišova 20:7: „*Preto sa posväťte a budete svätí, lebo Ja som Pán, váš Bôh. Ostríhajte Moje ustanovenia a čiňte ich. Ja som Pán, ktorý vás posväcujem.*“ [podľa nem. prekladu]

Pozorujte na to, čo som vám Ja prikázal, konajte podľa toho, čo som vám Ja povedal! A potom tu máme, že môžeme byť posvätení len v Slove a v Božej vôli. Potom prirodzene prichádzajú tie veľmi vážne príkazy so smrteľnou ranou. Vo verši 10 v 3. Mojžišovej, kapitola 20: „*A človek, ktorý by sa dopustil cudzoložstva s niečou ženou, ktorý by scudzoložil so ženou svojho blížneho, istotne zomrie i cudzoložník i cudzoložnica.*“

Boh chcel v Cirkvi poriadok, Boh chcel poriadok v domoch, nechcel, aby prišiel skazonosný zmätok – tak je to v súvislosti s vývojom v našom čase, ktorý dosahuje najvyšší bod, ako to nikdy nebolo považované za možné. Vo verši 13 v 3. Mojžišovej 20 stojí: „*A človek, ktorý by ležal s mužským pohlavím, tak ako sa líha so ženou, obidvaja spáchali ohavnosť, istotne zomrú; ich krv bude na nich.*“

To predsa povedal Boh! A ja opakujem: Boh chcel poriadok v Cirkvi, v manželstve, v rodine, Boh chcel poriadok! A potom dokonca so zvieratami! – Vo verši 15 stojí: „*A človek, ktorý by v súložii obcoval s hovädou, istotne zomrie, a hovädo zabijete.*“ To bol jeho koniec! On sám to tak chcel! A potom dokonca aj vo verši 16: „*A žena, ktorá by sa priblížila k nejakému hovädu, aby s ním obcovala v súložii, zabijesh*

takú ženu i to hovädo, istotne zomrú; ich krv bude na nich.“ Čo som včera po prvýkrát v živote počul? Že má byť vytvorená zoologická záhrada, kde sa môžu stretnúť ľudia a zvieratá. To je nepochopiteľné! To je skutočne nepochopiteľné! Sodoma a Gomora proti tomu neboli nič, ale Pán to predsa tak predpovedal, že to tak bude a je to tu. Dnes je to jednoducho tu.

Otvorme si ev. Lukáša 17, kde dal náš Pán odkazy, čo sa bude diať, a my všetci vieme, že Pán sa vráti a tu stojí napísané od verša 26: *„A ako bolo vo dňoch Noeho, tak bude aj vo dňoch Syna človeka...”*

Potom vo verši 27: *„...jedli, pili, ženili sa a vydávali až do toho dňa, ktorého vošiel Noe do korábu, a prišla potopa a zahubila všetkých.”*

Potom vo verši 28: *„Aj podobne ako sa dialo vo dňoch Lotových: jedli, pili, kupovali, predávali, sadili, stavali...”*

A potom verš 30, ktorý často zmieňoval brat Branham: *„Tak iste bude aj toho dňa, ktorého sa zjaví Syn človeka.”*

Ako to bolo v dňoch Noeho? Kto bol v arche, zostal nažive. Kto nebol v arche, zahynul. Kto nevyšiel von zo Sodomy... oheň predsa padol a Sodoma viac neexistovala. Preto musíme jednoducho povedať: Rozdiel medzi veriacim a neveriacim je ako noc a deň. Povedzme to ešte raz: Neveriaci tak či tak konajú to, čo chcú – vo všetkých náboženstvách, vo všetkých cirkvách.

Ale Cirkev živého Boha berie Božie poučenie vážne. Keď potom pokračujeme k Novému zákonu, čo je napísané v liste Rimanom 1... Pavol sa touto témou už vtedy zaoberal. Rimanom 1:25–27:

„...ako takí, ktorí premenili pravdu Božiu na lož a radšej sľa Boha ctili a bohoslúžili stvoreniu než Stvoriteľovi, ktorý je požehnaný na veky. Amen.”

Áno, a pretože to všetko zmenili, vymenili, stojí vo verši 26:

„Preto ich Bôh vydal do hanebných náruživostí, lebo aj ich ženského pohlavia osoby premenili prirodzené používanie seba na také, ktoré je proti prírode...”

Všetko bolo predsa povedané. A potom vo verši 27:

„...a podobne aj mužského pohlavia osoby opustiac prirodzené používanie ženy rozpálili sa vo svojej hriechnej žiadosti navzájom naproti sebe, mužovia s mužmi páchajúc hanebnosť a odplatu, aká bola treba za ich šialený blud, dostávajúc sami na sebe.”

Tu máme skutočne všetko, bratia a sestry. V našich dňoch sa naplňuje celé biblické proroctvo. Či dobré alebo zlé, či sa to týka Cirkvi alebo Izraela – to, čo Boh vo Svojom Slove predpovedal, sa skutočne v našom čase deje. My si jednoducho berieme ako vzor Slovo a hovorím vám: Pred Bohom budeme môcť obstáť, len ak Jeho Slovo berieme vážne.

Čítajme ešte 2 – 3 miesta z 1. listu Korinťanom 6:9 a 10:

„Alebo či neviete, že nespravodliví nezdedia kráľovstva Božieho? Nemýľte sa, ani smilníci ani modlári ani cudzoložníci ani mäkci ani samcoložníci ani zlodeji ani podvodníci ani opilci ani ohovárači ani dráči nezdedia kráľovstva Božieho.“

Tu je register rozšírený a musíme ho čítať, aby sme vedeli, čo nás oddeľuje od Boha a čo nás vylučuje z kráľovstva Božieho, a vo všetkej ctibázní pred tvárou Božou konať to, čo je Bohu ľúbe.

Potom, vo verši 10 sme už čítali: *„...ani zlodeji ani podvodníci ani opilci ani ohovárači...“* Prosím! Ani žiadni ohovárači nevojdu do Božieho kráľovstva! Aj naše jazyky musíme držať na uzde, inak je naša bohoslužba daromná [Jakoba 1:26] – preto všetky tieto napomenutia, ktoré nám Pán dal.

V 1. Korinťanom 7 máme potom napomenutie. Prepáčte aj vy, starší a mladiství, ale tu je nám dané nariadenie týkajúce sa manželstva, od verša 2:

„Ale pre smilstvá nech má každý svoju vlastnú ženu, a každá nech má svojho vlastného muža. Muž nech preukazuje žene povinnú dobroprajnosť a podobne aj žena mužovi.“

To je Boží poriadok, ktorý je predkladaný aj v novozákonnej Cirkvi a všetci majú možnosť sa podľa neho zariadiť a nie zahorieť jeden ku druhému, ale jednoducho rešpektovať Boží poriadok, ako je to tu povedané: každý muž nech má svoju ženu a každá žena svojho muža. To je Boží poriadok, ktorý ostáva v Cirkvi platný bez ohľadu na to, čo konajú všetci ostatní. Oni to budú konať a povedie sa im ako tým, ktorí do archy nevošli a ako tým, ktorí boli v Sodome, keď padol oheň a síra.

Bratia a sestry, Boh nám daroval milosť aj v pozemskom [telesnom] úseku všetko rešpektovať a usporiadať podľa Jeho Slova, a to je neopísateľná milosť, ktorú nám Pán daroval.

Všetkým to hovorím slobodne a otvorene (a o tejto téme nebudeme opäť hovoriť) – ja osobne nepoznám žiadneho brata, ktorý by spadol pod toto odsúdenie, nepoznám žiadneho brata, ktorý by bol homosexuál, ani

jedného. Ak to niekto je alebo ním bol, tak mi to nie je známe. To isté sa týka aj sestier: Nepoznám žiadnu sestru, ktorej by sa týkal taký rozsudok, aký sme čítali u Mojžiša, že v Starom zákone boli kameňovaní – skrze Nový zákon má však prísť oslobodenie a plné vykúpenie.

Boh sa skutočne o všetko postaral. Hovorím z celého srdca. Nie sme tu, aby sme súdili. Nie sme tu, aby sme posudzovali. Sme tu však, aby sme zvestovali pravdu, že tak, ako stojí napísané, nikto, kto také veci koná, Božie kráľovstvo nemôže zdediť. Predstavte si, že by boli také ľudia vzatí do nebies! Čo potom? Čo potom? To vôbec nejde. Musíme byť znovuzrodení! Nový Boží život musí byť v nás zjavený! Musíme, ako sme čítali v liste Korinťanom 7, byť skutočne od všetkého, skutočne od všetkého oslobodení a Bohu posvätení.

To som skutočne čítal len preto, lebo sa tieto veci udiali. A to tiež hovorím v ctibázi: Kto by si to kedy myslel, že bude možné, že také niečo sa bude konať úplne oficiálne a že to všetci budú chváliť a podieľať sa na tom. Kto by na to pomyslel, že také niečo budú konať? To si môžeme predstaviť, ale že je to vychvalované, že je to považované za správne?

Bratia a sestry, tak ako to bolo v tých dňoch, tak to bude v dňoch, keď sa zjaví Syn človeka. A potom sa to stane: dvaja budú ležať v jednej posteli, dvaja budú na poli, dvaja mlieť v mlyne a jeden bude vzatý a druhý zanechaný [Lukáš 17:34].

Bratia a sestry, zvestovanie, ktoré nám Boh zveril, musí mať za cieľ to, aby sme boli pri vytrhnutí pri tom. Skutočne hľadáme do zrkadla Slova a Boha skutočne prosíme o milosť, že ak má niekto núdzu, čokoľvek to môže byť – nemusí sa to týkať práve tejto oblasti. Ak má niekto dnes núdzu, tak nemusí s touto núdzou z tohto zhromaždenia odísť! Taký človek môže už počas modlitby Boha prežiť a kto počas všeobecnej modlitby Boha neprežil, tu môže zostať, aby sme sa za neho modlili. Sú tu bratia, ktorí sú pripravení modliť sa, aby sa z milosti skutočne všetkým dostalo pomoci.

V nedeľu som v Zürichu zmienil to, čo je v 2. Korinťanom 6 niekoľkokrát zdôraznené, že **toto je skutočne deň, v ktorom je Božia spása zjavená, Boh je zjavený a aj oslobodenie a plné spasenie skrze krv Baránka musí nastať.**

Krv Baránka je ešte stále na tróne milosti a všetci, ktorí k Pánovi prichádzajú, dostanú nielen odpustenie, ale aj oslobodenie!

Dovoľte mi tieto miesta teraz prečítať.

2. Korinťanom 6:2: „*Lebo hovorí: V príhodný čas som ťa počul a v deň spasenia som ti pomohol.*“ A teraz to, čo musíme pozdvihnúť! „*Hľa, teraz je čas práve príhodný, hľa, teraz deň spasenia!*“

V Starom zákone to bolo oznámené a v Novom zákone sa to jednoducho stalo. V Izaiášovi 49:8 je oznámenie a v Novom zákone je ukázané, že teraz je to tak ďaleko, že čas spásy, ktorý bol oznamovaný, je teraz tu. Vidíme, že všetko, čo stojí napísané v biblickom prorockve – národ proti národu, zemetrasenia, hladu, stav ako v Sodome a Gomore – všetko je tu – rokuje sa o Jeruzaleme a Chrámovej hore – úplne všetko sa predsa deje pred našimi očami. Nemusíme viac čakať, že sa biblické prorockvo naplní, ono sa naplňa pred našimi očami! A ako tu stojí napísané: „*Hľa, teraz je čas práve príhodný, hľa, teraz deň spasenia!*“

To pramocné však stojí v ev. Lukáša 4, kde náš Pán čítal zo Starého zákona z proroka Izaiáša a potom mohol povedať: „Dnes sa naplnilo toto písmo pred vašimi očami.“

Bratia a sestry, môžeme ísť od jednej kapitoly k druhej a vždy nanovo zvolať: „Dnes sa toto miesto Písma naplnilo pred našimi očami! Tu v ev. Lukáša 4 stojí od verša 17 napísané:

„*A podaná mu bola kniha proroka Izaiáša, a otvoriac knihu našiel miesto, kde bolo napísané: Duch Pánov je nado Mnou, a preto Ma pomazal zvestovať chudobným evanjelium, poslal Ma uzdravovať skrúšených srdcom, vyhlásiť zajatcom prepustenie a slepým návrat zraku, zlomených poslať na slobodu a vyhlásiť rok Pánov príjemný.*“

Čo bol rok milosti? Aký to bol rok Pánov príjemný? Rok, v ktorom sa všetci smeli vrátiť k svojmu vlastníctvu. A kto sa nevrátil, musel ísť do chrámu, podržať svoje ucho, ktoré mu bolo prebodnuté šidlom, a nikdy viac sa nemohol vrátiť.

Bratia a sestry, toto je deň spásy! Toto je príjemný čas!

A ak by sa Pán dnes pýtal: „*Či ste porozumeli tomuto všetkému?*“ [Matúš 13:51], či sa to týka zvesti, či zvestovateľa – že sme mohli z milosti skutočne všetko biblicky usporiadať a vedieť, že prorok nebol poslaný, aby sme z neho robili viac, ako z neho učinil Boh, teda posla, ktorý, tak ako Ján Krstiteľ, mohol Pánovi priviesť dobre pripravený ľud – Lukáš 1:17. A o to sa dnes jedná! Nie je to Pavlova zvesť ani zvesť brata Branhamu, je to Božia zvesť Božiemu ľudu, ktorá nám bola zvestovaná, a Boží ľud bol privedený späť a my veríme tak, ako hovorí Písmo.

Tu v ev. Lukáša 4:21 stojí: „A začal im hovoriť: **Dnes** sa naplnilo toto písmo, ktoré ste práve počuli.“ [podľa nem. prekladu]

Jednoducho pramocné – oznámené Izaiášom, všetci ostatní to oznamovali, 800 rokov prešlo, ale teraz bolo to oznamované v ich strede realitou a oni videli a poznali naplnenie biblického proroctva a náš Pán mohol povedať: „*Dnes sa naplnilo toto písmo, ktoré ste práve počuli.*“

Koľko biblických miest by sme mohli uviesť a povedať: Dnes sa tieto miesta Písma naplnili pred našimi očami? Vezmite si izraelský národ. Či Boh už v Hozeášovi 6 nepovedal: „*Obživí nás o dva dni...*“? Jeden deň je u Pána ako 1 000 rokov – 2 dni ako 2 000 rokov. A čo sa stalo? Z viac ako 140 krajín zaviedol Svoj ľud Izrael späť a my môžeme dnes zvolať: „Dnes sa toto miesto Písma naplnilo pred našimi očami.“

Všetko je to naplnenie Písma v našom čase a platí to aj pre zaslúbenia, ktoré boli dané nám. Dobre sa pamätám, ako som sa v roku 1964 na spiatočnej ceste z Indie zastavil v Ammáne v Jordánsku a autobusom cestoval do Jeruzalema – v októbri 1964.

Videl som ešte Mandelbaumovu bránu, ostnatý drôt a všetko, čo sa tam dalo vidieť. Človek musel mať dva pasy, pretože s jedným sa nedalo ísť do druhej krajiny, to bolo jednoducho nemožné, nepriateľstvo bolo jednoducho priveľké. Keď na to pomyslím – vtedy bol [*Jeruzalem*] rozdelený a dnes? Dnes Boh jednoducho daroval milosť, a ako stojí napísané, Pán bude panovať z hory Sion a celý svet to uvidí a prežije.

Bratia a sestry, o čo sa dnes večer jedná mne, o čo sa jedná nám a Pánovi? Žeby sme skutočne poznali, že viac nesmieme ísť po vlastných cestách, nesmieme činiť žiadne vlastné rozhodnutia, že naše rozhodnutia musia byť v Božej vôli a Slove a že sa z milosti skutočne všetko s nami môže diať tak, ako to povedal Pán vo Svojom Slove.

Hovorím aj to ešte raz: Ak má niekto núdzu, nemusíte to nikomu nahlas hovoriť, ale povedzte to Pánovi! Povedzte to Pánovi: „Pane neopustím toto miesto! Dnes si ku mne hovoril, Tebe dnes posväcujem svoj život.“ Starý alebo mladý, ktokoľvek to je. A potom sa naplňa: „*Dnes, keby ste počuli Jeho hlas...*“ [Židom 3:15]

Buďte úprimní, mohli by sme to, čo sme čítali z Mojžiša, čítať vo všetkých cirkvách alebo vo Vatikáne? Nie, oni idú ďalej po svojich vlastných cestách a sú presvedčení sami o sebe.

Povedzme to ešte raz: Cirkev živého Boha je krvou vykúpený zástup. Tak iste, ako bola preliata krv Baránka, tak iste Boh s nami uzavrel

novú zmluvu. Tak iste, ako Boh povedal: „Učiním s vami novú zmluvu...“ a „Vložím do vašich srdc Môj zákon a Moje Slová...“ – nie napísané na kamenných doskách, ale vložené do vašich nových srdc, pretože s novou zmluvou prišli nové srdcia, a tak sme našli pred Bohom milosť skloniť sa pod Jeho ruku. Čo hovoria ľudia, ide jedným uchom dnu a druhým von, ale to, čo povedal Boh vo Svojom Slove, to nám ide k srdcu. Máte všetci plný súhlas k Božiemu Slovu? Amen! Skutočne.

Už len miesta z listu Efežanom a Galaťanom. Tu máme dve mimoriadne miesta, ktoré túto tému osvetľujú.

V liste Galaťanom 5, od verša 19:

„A zjavné sú skutky tela, ktoré sú: smilstvo, nemravnosť, výstrednosť, modloslužba, čarodejstvo, nepriateľstvá, zvady, žiarlenia, nezhody, sebeckosť, nesvornosť, vytváranie skupín, závisť, opilosť, hýrenie a tomu podobné. Ako som vám už aj prv povedal a teraz opakujem, že tí, ktorí robia také veci, nebudú dedič Božieho kráľovstva.“ [podľa nem. prekladu]

To je prirodzene veľmi vážne, pretože tento zoznam je dosť dlhý. So žiarlivosťou, nezhodami, nepriateľstvami, zvadami, vytváraním skupín, áno, skúsajme sa pred Božou tvárou, pretože tak je napísané: „...tí, ktorí robia také veci, nebudú dedič Božieho kráľovstva.“ Aj to je veľmi vážne Slovo.

A potom od verša 22:

„Ale ovocím Ducha je láska, radosť, pokoj, trpezlivosť, priateľskosť, dobrotivosť, vernosť, miernosť a stálosť – proti takýmto veciam nemôže Zákon pozdvihnúť žalobu.“ [podľa nem. prekladu]

A teraz to príde: „Ale tí, ktorí patria Ježišovi Kristovi, ukrižovali svoje telo s jeho vášňami a žiadosťami.“ [podľa nem. prekladu]

Pavol zvestoval Ježiša Krista, toho ukrižovaného a tu v liste Galaťanom, 6. kapitole skutočne na záver povedal toto:

„Lebo v Kristu Ježišovi ani obriezka nič nevládze ani neobriezka, ale nové stvorenie.“ Nové stvorenie! „Takže ak je niekto v Kristovi, je novým stvorením...“ [2. Korinťanom 5:17]

A teraz to príde, vo verši 16: „A na všetkých, **ktorí budú chodiť podľa toho pravidla**, nech príde pokoj a milosrdenstvo i na Izraela Božieho.“

Si ty pripravený? Som ja pripravený putovať podľa týchto pravidiel? Stalo sa Božie Slovo tvojím a mojím pravidlom?

„A na všetkých, ktorí budú chodiť podľa toho pravidla, nech príde Boží pokoj...“

Ešte miesto z listu Efežanom 5, od verša 3 [podľa nem. prekladu]:

„A smilstvo a vôbec akákoľvek nemravnosť alebo chamtivosť nech sa ani nemenuje medzi vami, ako sa sluší svätým, ani neslušná povaha a bláznivé reči alebo pochybné vtipy, čo sa nepatrí, ale radšej ďakovanie...“

A potom znova napomenutie: *„Lebo to viete, že žiadny smilník alebo nemravník alebo chamtivec, čo je to isté ako modlár, nemá dedičstva v kráľovstve Krista a Boha.“*

Bratia a sestry, týmto spôsobom sme tu Slovo zrejme ešte nikdy tak zreteľne nezvestovali. Ale to, čo sa práve teraz deje na zemi, je dopustené jednoducho preto, aby bolo všetkým veriacim postavené pred oči, čo povedal náš Pán: *„Zo sveta nie sú, ako Ja nie som zo sveta.“* [Ján 17:16]

Z milosti sme prijali odpustenie hriechov. Avšak nielen odpustenie, ale i oslobodenie od bremena, oslobodenie od toho, čo nás k hriechu viedlo. Preto Pán predsa povedal: *„...vyhlásiť zajatcom prepustenie...“* [Lukáš 4:18], pomôcť tým, ktorí sú zviazaní – skrze zvestovanie, skrze modlitbu, aby boli oslobodení. Preto sme to dnes večer jednoducho museli tak urobiť, nielen hovoriť o zvesti a návrate Pánovom, ale aj túto oblasť raz zreteľne zdôrazniť, že Pán dal pravidlá, do ktorých sa musíme zaradiť. A ako sme na tých miestach čítali, dokonca to zahŕňa tvorenie skupín a všetko, čo k tomu patrí.

Bratia a sestry, nech nám Boh v tomto úplne poslednom časovom úseku, v ktorom sa nachádzame, skutočne daruje milosť, že by sa každý bil do svojich vlastných prs a pýtal sa: „Ako JA pred Bohom obstoím? Môžem takto pred Tebou obstať a objaviť sa pred Tebou?“

Takže: Toto je deň spásy, toto je príjemný čas, nielen spásna zvesť, ale zvestovať zajatým prepustenie, slepým navrátenie zraku, chromým uzdravenie, aby bolo všetkým z milosti pomôžené a my sme skutočne prišli k jednote viery a poznania Boha a skutočne mohli našu vôľu vložiť do vôle Božej a zo srdca mohli povedať: *„Nech sa deje Tvoja vôľa.“*

A tým sme hneď pri Slove v liste Židom 10:10, že skutočne len v Božej vôli môžeme byť posvätení.

Prosím, nemyslite teraz na niekoho iného, ale každý skúšaj pred Božou tvárou sám seba a potom bude nám všetkým pomôžené.

Čo Boh povedal, nemusí brať späť, povedal len to, čo mienil a to, čo mienil, to i povedal. Aj to zdôrazňujeme ešte raz: Skrze vykúpenie prišlo oslobodenie. Sme oslobodení od každého nároku Satana. Náš život patrí Pánu. Preto môžeme čítať Slovo: „...*vaše telo je chrámom Svätého Ducha...*“ [1. Korintanom 3:16, 6:19, 2. Korintanom 6:16] Vaše telo je chrámom Božím. Naše srdce prebýva v našom tele a Pán v nás zaujal príbytok. Tak sa naše telo stalo Božím chrámom a Pán zaujal príbytok v strede tohto chrámu, v srdci. Som presvedčený, že máme všetci absolútny súhlas k Bohu a Božiemu Slovu a povieme už len: „Milovaný Pane, kde niečo chýba, kde je niečo, čo stojí medzi Tebou a mnou, vezmi to preč, prinášam Ti to.“

A obzvlášť všetkým mladistvým, ktorí by sa chceli rozhodnúť pre Pána: Prijmite to vo viere! Nechajte Slovo ku sebe hovoriť. Boh nečiní žiadne prázdne Slová, On mieni, čo povedal.

Dnes je deň spásy, dnes je hodina, ktorú Boh daroval nám všetkým, dnes sa môžete rozhodnúť pre Pána. Dnes mu môžeme posvätiť naše životy, pretože „*Dnes, keby ste počuli Jeho hlas, nezatvrdzujte svojich srdc...*“

Nech požehnanie všemohúceho Boha spočinie na nás všetkých a aj Slová, ktoré sme dnes preberali, nech nám idú k srdcu, aby sme mali ku všetkému vnútorný súhlas a mohli už len povedať: „*Tvoja vôľa nech sa deje v nebi i na zemi.*“ A potom bude Jeho meno posvätené skrze náš život. „*Nech sa posväti Tvoje meno! Nech príde Tvoje kráľovstvo! Nech sa stane Tvoja vôľa ako v nebi, tak i na zemi!*“ [Lukáš 11:2] Sme vyvolení, oddelení, nepatríme k cirkvám alebo slobodným zborom, sme Cirkev živého Boha, ktorá je stĺpom a základom pravdy [1. Timoteovi 3:15], našli sme milosť pre Bohom, prijali a uchopili sme odpustenie a oslobodenie a všetko, čo k tomu patrí.

Nášmu Pánu buď česť a chvála teraz a na všetky veky. Halelujah. Amen. Povstaňme k modlitbe. Dnes zotrváme v modlitbe.

Všetci vieme, že sme zhromaždení medzinárodne. Aj keď sa káže v nemeckom jazyku, tak je to prekladané a vážime si, že všetci počúvate, vážime si, že prekladatelia nachádzajú u Boha milosť.

Všetci zotrváme v modlitbe a v medzičase zaspievame *Tak aký som, tak to musí byť*:

*Tak aký som, tak to musí byť, nie moja sila, len Ty sám.
Tvoja krv ma obmýva od hriechu do čista,
Ó, Boží Baránok, idem, idem...*

[poľské sestry, melódia izraelskej hymny]

1. *Rozpál v mojom srdci oheň, nech horí Tebe, milý Spasiteľu,
Čo som a čo mám, má byť Tvojím vlastníctvom,
pevne ma uzavri do Tvojich rúk.*

Ref.: *Prameň života a radosti, Ty rozjasňuješ temnotu mojej duše.
Ty počuješ moje prosby, pomáhaš z každej núdze,
Ježišu, môj Spasiteľu, môj Pane a Bože.*

2. *Ochraňuj ma, keď sa blíži Satan,
Ty si Záchranca, Pane, od hriechu a smrti.
Vo svete temnoty mi svieť ako hviezda,
ostaň so mnou, nikdy mi nebuď vzdialený.*
3. *Čoskoro nám bude svietiť Božie večné svetlo,
raduj sa duša a neklesaj na mysl!
Nech sa vzdiali každý nárek, keď zaznie pieseň,
radostná viera: Náš Pán čoskoro príde!*

Je jednoducho nádherné, že na tomto mieste môžeme Pánovi vo všetkých jazykoch zo srdca ďakovať.

Aj to by sme chceli stále znovu hovoriť: Všetci, ktorí hovoria inými jazykmi, *[sme vďační]*, že počúvajú to, čo je prekladané, že rozumejú všetkému, čo sa hovorí, a tak môžeme mať všetci účasť na tom, čo Boh teraz koná.

V čase, keď máme hlavy sklonené a zotrváme v tichej modlitbe, dovoľte mi spýtať sa, či padli rozhodnutia, či sú tu niektorí, ktorí by chceli svoje životy posvätiť Pánovi. Či je to obrátenie alebo čokoľvek iné. Boh je predsa prítomný a hovoril s nami. On je prítomný a naďalej hovorí a pôsobí.

Chcel by som, aby sme pred Pánom obstáli, aby sme nebežali márne, nekázali márne, ale aby sme spoločne pred Pánom obstáli, keď sa vráti, aby vzal tých Svojich domov, keď zaznie trúba Božia a hlas archanjela.

V čase, keď máme hlavy sklonené, dovoľte mi pýtať sa, kto by chcel byť zahrnutý do tejto modlitby. Iste, áno, iste.

Ó, milovaný Pane, ty večne verný Bože, sme tu zhromaždení pred Tvojou tvárou, Ty poznáš túžbu každého jednotlivca. Zachraňuj, oslobodzuj, daruj milosť, ó, Pane

Toto je ten deň, toto je tá hodina. Ty pomáhaš Svojmu ľudu, nielen skrze poučenie, skrze oslobodenie, skrze plné vykúpenie skrze krv Baránka. Milovaný Pane, kladiem pred Tvojou tvárou nárok na krvou vykúpený zástup v tejto generácii, na všetkých, ktorí počujú, veria a prijímajú zvesť a nechajú sa pripraviť.

Odpusť nám všetkým, buď nám všetkým milostivý, nech je krv Baránka v činnosti skrze plné odpustenie všetkých hriechov.

Daruj nám poslušnosť, tak ako si bol poslušný Ty, náš Spasiteľ, až po smrť na kríži. Tak daruj nám, ktorí sme boli ukrižovaní s Tebou, vieru a poslušnosť, až kým neprídeme od viery k realite. Milovaný Pane, nech je toto mimoriadny deň.

Požehnaj od východu slnka, od Nového Zélandu, po celej zemi, ó, Pane, a omilosti Svoj ľud a korunuj nás milosťou a milosrdenstvom.

Tebe, všemohúcemu Bohu buď česť a chvála.

Ani dnes sa Tvoje Slovo nevráti prázdne, ale vykoná, k čomu si ho poslal. Daruj vieru a poslušnosť. Tebe, všemohúcemu Bohu ďakujeme za drahé a sväté Božie Slovo.

Halelujah. Halelujah. Zotrvajme ešte v modlitbe.

Sme tu pred Božou tvárou a zo srdca veríme, že toto je ten čas.

Slovo Maranatha je všetkým známe, Boh požehnaj, Boh požehnaj.

Všetci spievame spolu s nimi.

Haleluja, haleluja...

Vďaka Ježiš...

Očakávame ťa...

Ježiš príde...

Maranatha...

Veľmi jednoduché: Očakávame návrat Pána.

Je to jednoducho tak, že my sme v tomto čase počuli volanie a skutočne oprávnené očakávame Jeho návrat.

Milovaný brat Zink, Boh ti mimoriadnym spôsobom požehnaj, brat Gillson, Boh ti mimoriadnym spôsobom požehnaj. Boh požehnaj všetkých našich bratov a sestry v pokročilom veku. Brat Kupfler, ako viete, má 93 rokov a tiež nemôže viac prichádzať. 34 rokov bol každý

prvý víkend v Krefelde, 34 rokov bol každý posledný víkend v mesiaci v Zürichu a dokážete si predstaviť, ako sa teraz cíti a pri telefóne plače, že viac nemôže cestovať. Povedal som mu, že všetkých pozdravím. Sme predsa v Božej láske spojení. Vieme, že čoskoro sa Pán vráti a naše smrteľné telá budú premenené.

Komu má Slovo čo povedať? Amen. Boh to predsa s nami všetkými myslí dobre.

[modlitby bratov]

Ak by tu chceli po Amen, po poslednom chóru, keď ostatní odídu domov, niektorí súrodenci ostať ku modlitbe, môžu prísť dopredu – sme pripravení sa s vami a za vás všetkými modliť.

Chvála, česť a úcta buď navždy prinášaná

Tebe, Baránkovi, ktorý nás spasil od hriechu!

Halelujah, budiž chválen. Halelujah. Amen.

Halelujah, budiž chválen. Pane, požehnaj nás.

Amen.